

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Veluti Totidem Ramos
Distributa

Ilsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCCLXXXVI. Continuatio Ejusdem Historiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

liberando apud Christum intercesserit, sed utraq^{ue} duntaxat mortis causam in Christi absentiam retulerit. Id totum ferē compassionis genus est, quod mortuis impenditur, ut cum dolore memoretur, qui fieri, vel non fieri debuisset, ut mors non evenire. Ne ergo Satisfactionem tuam, in aliorum Suffragiis confusus, differas. Denique observa, Mariam Magdalenam iterum consuetum sibi locum, id est, infimum ad pedes Christi delegisse: hic est enim mos Humiliū, semper ultimum locum tenere, & velut sibi proprium ac debitum vindicare.

MEDITATIO CCCLXXXVI.

Continuatio Ejusdem Historie.

Joan. 11. v. 33.

PUNCTUM I. **IESVS** ergo, ut vidit eam plorantem, ^o Judæos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit Sp^{iritu}, & turbavit seipsum. Joan. 11. v. 33. Et lacrymatus est **IESVS**. v. 35. Considera causam, quæ Christum ad fremitum cum summa decentia & rationis moderatione, etiam externo signo editum, & ad conturbationem, sive vehementem tristitiam animi impulerat, non tam fuisse mortem Lazarī, mox resulcandi, quam miserum statum hominis per peccatum mortui, quem Lazarus, veluti visibilis imago illius, representabat. Unde fremebat mente, & vehementer indignabatur. **Christus**, quod Judæi tam faciliter essent ad lacrymas compassionis propter mortem corporalem Lazarī, & tam duri ad lacrymas Pænitentiæ, atque ad fidem in Christum, sine qua impossibile erat

erat ipsis à morte Animæ ad Vitam Æternam pervenire. Ideo, cùm quidam ex Judæis dicerent: *Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere, ut hic non moreretur*; renovatâ per hoc dictum indignationis causâ, ait Evangelista. v. 38. *JESVS ergo rursum fremens in semetipso, venti ad monumentum.* Quæ indignatio, quia ex Amore, quem testabantur lacrymæ, profecta est; idcirco non tam ad Lazarum, quam ad Ju-dæos, & ad quemvis deploratum peccatorem referri possunt verba illa: *Ecce quomodo amabat eum.* v. 36. Imò quia pro homine peccatore Christus non tantum lacrymas, sed & Sanguinem fudit, hic longè magis causam dicendi præbet: *Ecce quomodo amabat eum.* Tu ergo noli Christo esse causa tam justæ indignationis, ac tristitiae; sed potius simili zelo indignationis, tristitiae, & compassionis feraris erga quemvis peccatorum, ut ad ejus Resuscitationem pro viribus coopereris.

PUNCT. II. In modo resuscitandi Lazarum,
considera modum resuscitandi peccatorem. I. Ait JESVS: Tollite lapidem: ut v. 39. legitur. 2. JESVS autem
elevatis sursum oculis, dixit: Pater, gratias ago tibi, quo-
niam audisti me (unde colligitur, eum pro Lazaro orasse)
Ego autem sciebam, quia semper me audis. C. 3. Voce ma-
gna clamauit: Lazare veni foras. 4. Dixit JESVS: Sol-
vite eum, & fratre abire. V. 43. & 44. His omnibus,
vel saltem aliquo horum modo cooperare ad Resusci-
tationem mortui secundum Animam peccatoris. Tol-
lendus enim est lapis, sive durities cordis, & obstacu-
m Conversionis. Deus pro illo orandus. Foras à
profundo peccatorum tumulo voce magna, efficaci
clicet adhortatione, evocandus. Solvenda etiam

A a s vincula.

378 *Ab Octava SS. Corp. Christi usque ad Adventum*
vincula, quibus post Resuscitationem adhuc constrictus tenetur; nimis præ inclinationes, & habitus eximendi.

PUNCT. III. *Et statim prodire, qui fuerat mortuus ligatus pedes, & manus instritis, & facies illius sudario vel ligata.* v. 44. Sicut ad vocem Christi revixit Lazarus sic ad vocem Sacerdotis, absolvensis à peccatis, viviscit peccator. Sicut autem Lazarus prodidit ex monumento sepulchri valde impeditè, quia adhuc pedes ipsi erant ligati, & manus, & facies erat velata, quò minus videret, quò iret: Sic peccator à peccatis reviviscens, & prodiens, retinet suas pravas inclinations, inordinatas passiones, perversos habitus, quibus ligantur manus, & impediuntur ab executione Bonorum Propositorum: ligantur etiam pedes Voluntatis, quò minus expedite feratur in Bonum & occæcatus manet Intellectus, ut honestatem Virtutis, ac inhonestatem vitij non satis agnoscatur. Cur, ut ab his vinculis sis liber, & alios solvas.

MEDITATIO CCCLXXXVII. *De Concilio adversùs Christum habito.*

Joan. II. v. 47.

PUNCTUM I. *Collegerunt ergo Pontifices & Pharisæi Concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa Signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum, & venient Romani, & tollent nostrum locum, & Terram. Id est, nostram Civitatem, & Templum, & terram devastabunt, nolque captivos abducent, ac dispersabunt, tanquam à Cælare ad novum Regem & Messiam sunt sti,*